"Birleşen işçiler yenilmez!"

Kayseri İşçi Bülteni

İşçi Bülteni özel sayı 457 Eylül 2009

12 Eylül karanlığından hesabı işçi ve emekçiler soracak!

12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi işçi sınıfına ağır zararlar verdi. Fabrikalarda temsilci, delege ne kadar öncü işçi varsa toplandı, aylarca işkence yapıldı.12 Eylül'ün hemen öncesinde gerek özel, gerek devlet sektöründe yüzbinlerce işçi grevin eşiğindeydi. Zira işçiler acı reçeteyi kabul etmiyorlardı. Yeni ekonomik politikalar ancak işçilerin örgütlü kimliğinin tasfiyesi ile uygulanabildi. Sendikal hakların tasfiyesini, 12 Eylül rejiminin işçi haklarını yok etmesini Türkiye İşveren Sendikaları Başkanı Halit Narin **"Yirmi senedir biz ağladık onlar güldü. Biraz da onlar ağlasın"** diye ifade ediyordu.

Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu (TİSK), Maden Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS), Türkiye Sanayi ve İş Adamları Derneği

devamı 3. sayfada

İletişim adresi:

Cumhuriyet Mh.
Cumhuriyet
İşhanı
Kat:3 No:36
Melikgazi

Kayseri İşçi Bülteni'nden merhaba!

Kayseri İşçi Bülteni'nin üçüncü sayısında yine birlikteyiz. "Öldük, bittik" diyen, işten çıkarmalara, sadaka ücretlere hız veren patronların 2008 yılında da büyük kârlar elde ettikleri ortaya çıktı. Kriz bahanesiyle işçi ücretlerini düşüren, işçileri ücretsiz izine gönderen, işten atmalara hız veren patronlar 2008 yılında da servetlerine servet katmışlar. İstanbul Sanayi Odası, 2008'de en fazla büyüyen ve kâr eden 500 sanayi kuruluşunu açıkladı.

Rapora göre geçen yıl özelleştirilen TÜPRAŞ, en fazla kâr eden sanayi kuruluşları arasında birinci sırada, özelleştirilmesi düşünülen Elektrik Üretim AŞ ise en kârlı sanayi kuruluşları sıralamasında ikinci sırada, esnek çalışma sistemini uygulayan Ford ise üçüncü sırada yer aldı.

500 büyük sanayi kuruluşunun içinde Kayseri'de kurulu bulunan 14 firma bulunuyor. Kayseri'de en kârlı firmanın HES Hacılar Elektrik olduğu listede Kayseri Şeker Fabrikası, Boytaş, Merkez Çelik, Orta Anadolu Ticaret, İstikbal Mobilya gibi firmalar da yer alıyor. Son 6 ay içinde tam 40 bin işçinin işine "zarar ediyoruz" gerekçesiyle son veren patronların zarar etmek bir yana büyük kârlar elde ettikleri bu raporla ortaya çıktı.

"Kriz varsa çare de var" diyerek işçileri oyalayan patronlar yeni saldırıları gündeme getiriyorlar. Bunlardan birisi Özel İstihdam Büroları adı ile yasalaştırılmak istenen kölelik yasasıdır. Bu yasa sayesinde patronlar tüm yüklerinden kurtulacaklar, işçi simsarlarının çalıştırdığı özel istihdam bürolarından işçi kiralayabilecekler.

Kıdem tazminatının sermayeye peşkeş çekilmesine yönelik hazırlıklar da devam ediyor. Yapılacak düzenleme ile kıdem tazminatının özel fonlara akıtılıp, patronların çıkarları doğrultusunda kullandırılması planlanıyor. Patronlar ise birikmiş kıdem tazminatlarını diledikleri gibi kullanmak istiyorlar. İşçi sınıfının iş güvencesini sınırlı da olsa koruyan kıdem tazminat hakkının gasp edilmesi durumunda patronların eli daha da güçlenecektir, işçi kıyımında daha da pervasızlaşacaklardır.

İğneden ipliğe her şeye sağanak halinde zamlar devam ediyor. Bütçe açığının faturası işçi ve emekçilere çıkarılmak isteniyor. Asgari ücrete, kamu emekçilerinin ücretlerine sadaka düzeyinde zam yapılırken iğneden ipliğe tüm tüketim maddelerine fahiş zamlar yapılıyor. Oysa krizin sorumlusu patronlardır. Bu nedenle krizin faturasını da patronların ödemesi gerekir.

12 Eylül'ün üzerinden tam 29 yıl geçti. İşçi ve emekçilerde açtığı yaralar hala iyileşmedi. 1 milyon 683 bin kişi fişlendi. Açılan 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı. 7 bin kişi için idam cezası istendi. 517 kişiye idam cezası verildi. Haklarında idam cezası verilenlerden 50'si asıldı. 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. 171 kişinin işkenceden öldüğü belgelendi. 937 film sakıncalı bulunduğu için yasaklandı.

23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu. 3 bin 854 öğretmen, üniversitede görevli 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi. 400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi. Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis cezası verildi. 31 gazeteci cezaevine girdi. 300 gazeteci saldırıya uğradı. 3 gazeteci silahla öldürüldü. Gazeteler 300 gün yayın yapamadı. 13 büyük gazete için 303 dava açıldı. 39 ton gazete ve dergi imha edildi. Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi. 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü. 14 kişi açlık grevinde öldü.

İşçi ve emekçiler 12 Eylül darbesinin bedelini ağır ödedi. Sendikal haklar yasaklandı, toplu sözleşmeler askıya alındı, grevler durduruldu. 12 Eylül'de DİSK'in 5430 üyesi soruşturmadan geçti, aralarında yıllarca hapis yatanlar oldu. DİSK davası dünyanın en büyük sendikal davalarından biri oldu, 1477 kişi yargılandı, 84 DİSK yöneticisi ve işçi önderi hakkında idam istendi. Bu davalardan yargılananların hepsi sürecin sonunda beraat etti. DİSK 12 yıl boyunca sendikal faaliyetlerden alıkonuldu.

(TUSİAD) gibi işveren örgütleri bir an önce darbe olsun istiyorlardı. Çünkü sermayenin çıkarlarını önde tutan politikaları güçlü bir şekilde uygulayacak istikrarlı bir yönetime ihtiyaç duyuyorlardı.

Patronların tek derdi İMF ve Dünya Bankası ile birlikte hazırladıkları 24 Ocak kararlarının hayata geçirilmesiydi. Darbeye bir gün kala 11 Eylül'de Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Başkanı Halit Narin **"Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) olmadan üretim artmaz"** dedi. Patronların isteğini belki de en iyi Vehbi Koç dile getiriyordu: **"12 Eylül devletin yeniden kurulması devridir."** Bu sözler patronların dört gözle darbe beklediklerinin ve istediklerinin en açık kanıtıdır.

12 Eylül rejimi işçiden patronlara büyük bir gelir transferini mümkün kıldı. 16 Eylül'de bütün grevler belirsiz olarak ertelendi. Aralık'ta uyuşmazlıklarda yetki Yüksek Hakem Kurulu'na (YHK) verildi. YHK'nun 9 üyesinden sadece ikisi Türk-İş temsilcisiydi, onlar da 1982'de istifa ettiler. DİSK, MİSK ve Hak-İş'in faaliyetleri durduruldu sendikaların hesaplarına el konuldu. Ardından DİSK tamamen kapatıldı, yöneticilerinin ve uzmanların çoğu yıllarca süren davalarda idam ve ağır hapis cezası istemiyle yargılandı.

Darbe yönetimini destekleyen Türk-İş varlığını korudu. Genel Sekreteri Sadık Şide ilk hükümette Sosyal Güvenlik Bakanı oldu. Ancak buna rağmen Türk-İş'e bağlı Petrol-iş ve Yol-İş'in birçok şubesi kapatıldı, yöneticileri yargılandı.

'82 Anayasası durumu yasalaştırdı. Sendikacılara siyaset yasağı, grev yasağı kapsamındaki işkolları, sendikalarda devlet denetimi artırıldı, grev ertelemek kolaylaştırılırken grev kırıcılık resmiyet kazandı. Kıdem tazminatı hakkı sınırlandı. Tatil ve izinler kısaltıldı. İş sağlığı ve güvenliği konusunda işverenin yükümlülükleri azaltıldı. İşten çıkarmalar yoğunlaştı.

Birbiri ardına yağan zamlar, sosyal haklardaki kesintiler ve grev yasağı birleşince işçi sınıfının hayat standartlarında ciddi bir düşüş yaşandı. 1979'da bütçenin yüzde18.7'si olan sağlık, sosyal güvenlik ve eğitim harcamaları yüzde14'ün altına düştü. İşsizlik yüzde 20'lere tırmandı. İşçilerin gerçek ücretleri 1963 düzeyinin altına düştü. Kamu çalışanlarının 1981'deki ortalama gerçek ücreti 1976'dakinin yarısıydı.

İşçiler yoksullaşırken patronlar semirtildi. **1980–88** arasında maaş ve ücretlerin ulusal gelir içindeki payı yüzde **32.79'dan yüzde13**'e inerken kâr, faiz ve rant gelirlerinin payı yüzde **42.88**'den yüzde**73**'e çıktı. Bu dönemde nüfusun en zengin beşte birlik azınlığı, yaratılan değerlerin yüzde **60**'ına el koyarken en fakir beşte birlik kesim sadece yüzde **2.63** ile yaşamaya çabalar hale geldi.

12 Eylül düzeni ve karanlığı hala sürüyor. 12 Eylül'ün hesabını sorabilecek tek güç ise işçi sınıfının devrimci mücadelesidir.

İş güvenliği ve sağlığını baltalayacak yönetmelik çıktı...

Patronlar daha fazla kâr için canımıza da göz dikti!

15 Ağustos '09 tarihinde Resmi Gazete'de bir düzenleme yayınlandı: "İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik". Bu yönetmelik ile aslında **"işyerlerinde ölümlere devam"** denildi.

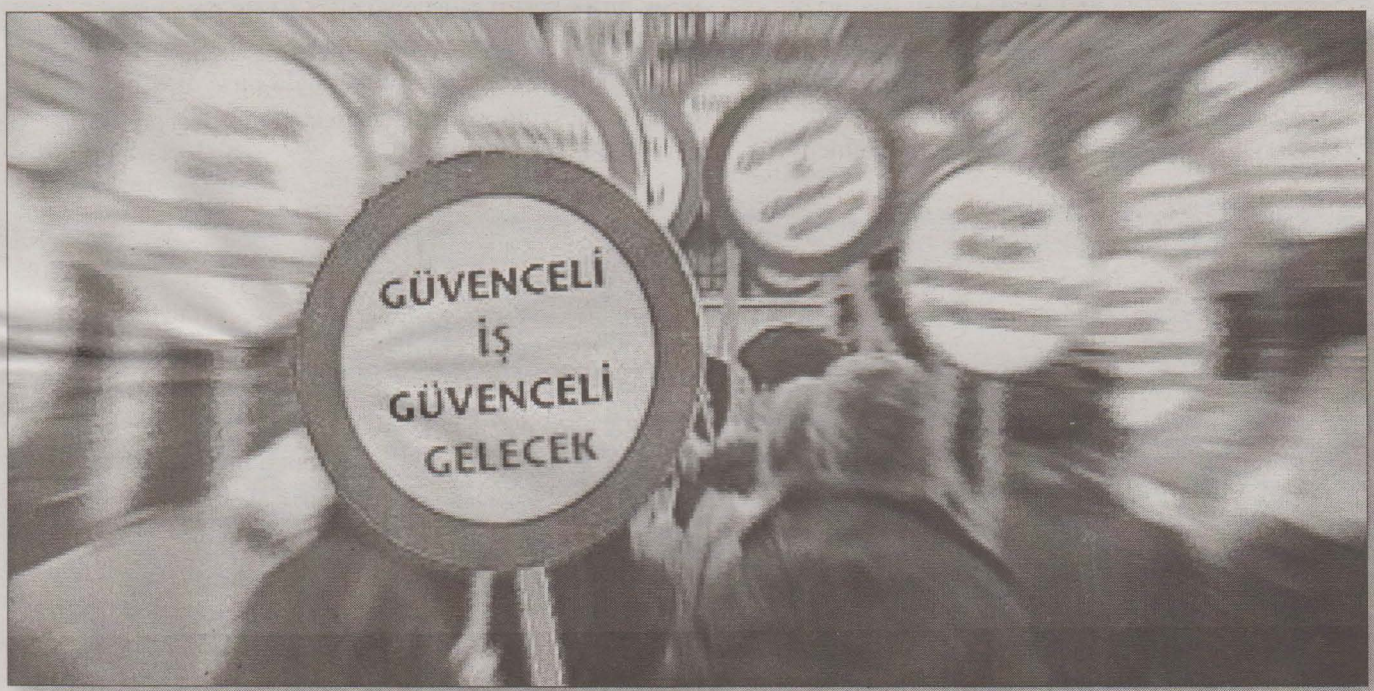
Türkiye'nin işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında çok gerilerde olduğu biliniyor. Taşeronlaştırma nedeniyle adeta iş cinayetlerine davetiye çıkarılmaktadır. İşçi sağlığı ve güvenliği için yapılması gereken ilk adım ortadadır. Her alanda ve anlamda taşeronlaşmayı yasaklamak, bütün işyerlerini kapsayacak şekilde işçi sağlığı ve iş güvenliği düzenlemelerini yaygınlaştırmaktır.

İşçiler üretim sürecinde kullanılan ekipmanların ve kişisel koruyucuların işçi sağlığı ve iş güvenliği standart ve mevzuatına uygun üretilmesini istiyorlar. AKP, çıkardığı yönetmenlikle yapılması gerekenin tam tersini yapmış oldu. Yönetmelik 50'nin altında işçi çalıştıran işyerlerini kapsamamaktadır. 50'nin altında işçi çalıştıran işyerlerinin iş güvenliği mühendisliği ve işyeri hekimliği hizmetlerinden yararlanamaması, iş kazaları ve meslek hastalıklarının engellenmemesi ve işçilerin hayatlarını kaybetmeye devam etmesi anlamına gelmektedir. Bu işyerlerinin büyük kısmı kayıt dışındadır, sigortasız işçi çalıştırırlar. Bu düzenleme ile "işçi sağlığı ve iş güvenliği" olmadan işçi çalıştırılması güvenceye alınmıştır.

Bu düzenleme ile işçi sağlığı ve iş güvenliği alanının vazgeçilmez yapıları olan meslek örgütlerinin rolü dışlanmaya, sıradanlaştırılmaya çalışılmaktadır. Eğitim dahil olmak üzere işçi sağlığı ve güvenliği bir pazar haline getirilmiş, açıkçası can pazarına dönüştürülmüştür.

İşçi sağlığı ve güvenliği alanının ticarileştirilmesi, piyasalaştırılması, taşeronlaştırılması, niteliksizleştirilmesi, hizmet verecek hekim, mühendis, hemşire vb.'nin dışlanması, mesleki bağımsızlığın yok edilmesine karşı mücadele etmek öncelikle işçi sınıfının görevidir. İşçiler iş kazalarında ölmek, sakatlanmak, hastalanmak istemiyorlarsa, patronlar daha fazla kâr yapsın anlayışı ile hazırlanan yönetmenliğe karşı çıkmalıdırlar.

Kayseri İşçi Bülteni

Kumtel cehennemi...

Kumtel yaklaşık 1500 işçinin çalıştığı, marka olmuş bir fabrikadır. Kayseri'de serbest bölge ve organize sanayinde üç yerde üretim yapan fabrika yaklaşık 85 ülkeye mal ihraç ediyor. Arçelik, Beko gibi markalar için fason mal üretiyor.

İşçilerin sigortası ya hiç yatırılmıyor, ya da düzensiz yatırılıyor. Bununla beraber ücretlerin düşüklüğün işçiler için şikayet konusu. Öz Çelik-İş Sendikası'na üye olmalarına rağmen asgari ücrete talim ediyorlar. Çalışan işçiler arasında genç işçilerin oranı oldukça fazla. Zira patronun günde 10-12 saat çalışıp dinlenmeden tekrar işe gelecek genç, dinamik işçilere ihtiyacı var.

Kumtel'de çalışma ortamı tozlu olmasına rağmen işçilere yeterince maske verilmiyor. 40 kişilik servislere bazen 70 kişi bindiriliyor. Sadece yarım saat yemek arası veriliyor. O da kuyrukta beklemekle geçiyor. İşçiler 10-12 saat çalıştırılmasına rağmen, maaş bordrosu 8 saat üzerinden düzenleniyor.

Kumtel'de taşeron işçi çalıştırmak oldukça yaygın. Taşeron firma sık sık işçi çıkarıyor. Kumtel tam bir cehennem. Bu cehennemden kurtulmanın bir tek yolu var. O da işçilerin birlikte mücadelesidir.

Kayseri İşçi Bülteni

Ölüm kaderimiz değildir!

Geçtiğimiz Cumartesi işten çıktık. Servise bindik. Çocuklarımızla piknik yapacağımız Pazar gününün mutluluğunu yaşıyorduk. Başımıza gelecek kazadan ise habersizdik. Organize sanayiden rampa aşağı hızla inmeye başladık. Şoför bir anda direksiyon hakimiyetini kaybetti. Bir anda sağa sola savrulmaya başladık. Aracımız devrildi. Bir işçi arkadaşımız yaşamını yitirirken bir arkadaşımız da ağır yaralandı. 6 işçi arkadaşımız ve şoför ise yaralandı.

Ölen işçi arkadaşımız 38 yaşındaydı. Evine ateş düştü. Bu ve buna benzer kazalar patronların kâr hırsından kaynaklanıyor. Bu nedenle en ucuz arızalı araçları ve şoförleri tercih ediyorlar. Bu sorumsuzlukların bedelini ise biz işçiler ödüyoruz.

En ucuz şey işçi emeği... İşçi canı... Tersanelerde her gün iş cinayetleri yaşanıyor. Tüm bu iş cinayetleri tersane patronlarının umurunda değil. Biz işçiler birlik olup, mücadele etmediğimiz sürece bu devran böle dönmeye devam eder.

Ölüm işçilerin kaderi değildir. Bu oyunu bozalım, birleşelim, mücadele edelim, kaderimizi değiştirelim.

Organize'den bir işçi

İş cinayetleri devam ediyor!

Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesinde tarım işçilerini taşıyan minibüsün devrilmesi sonucu 19 kişi yaralandı. İşçileri taşıyan minibüs, Pınarbaşı ilçesi Pazarören beldesi yakınlarında sürücünün direksiyon hakimiyetini kaybetmesi sonucu devrildi. Kazada yaralanan Mikail, Rabia, Songül, Sezgin, Fırat, Emine ve Yasemin Yılmaz, Sadık Berendi, Musa, Sedat, Fidan, Bayram, Hakan ve Zehra Camcı ile Tahsin Bozan Kayseri Eğitim ve Araştırma Hastanesine kaldırıldı. Adile Yılmaz, Volkan, Remziye ve Yıldız Camcı ise Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

İş kazaları sadece Kayseri'de değil tüm Türkiye'de sürüyor. Ağustos ayında Türkiye'de meydana gelen iş kazalarında 53 işçi öldü, 300 işçi yaralandı. İş kazalarının büyük çoğunluğu trafikte ve inşaatlarda yaşandı. Trafik kazalarına en çok maruz kalanlar ise mevsimlik tarım işçileriydi. En çok ölümlü kaza ise yine hiçbir iş güvenliği önleminin alınmadığı inşaatlarda yaşandı.

Elektrik çarpması sonucu 2 elektrik işçisi hayatını kaybederken, toplamda elektrik çarpması yüzünden ölen işçi sayısı ise 7 oldu. Tersanelerde meydana gelen iş cinayetlerinde ise 2 işçi öldü, 8 işçi yaralandı.

Ağustos ayında itfaiyeci ölümleri de yaşandı. İhmal sonucu meydana gelen iş kazalarında 2 itfaiyeci hayatını kaybederken 5 itfaiyeci de yaralandı.

Fabrika ve atölyelerde meydana gelen patlamalarda ise 3 işçi ölürken 39 işçi yaralandı.

Bu ölümlerin birçoğu önlenebilir, yeterli işgüvenliği tedbirleri alınmadığı için ölümler, yaralanmalar yaşanıyor. Ölümlerin kaynağı patronların kâr hırsıdır. Bu ölümleri durdurmak işçilerin ellerindedir. Bunun için işçilerin birliğini sağlamak ve örgütlenmek tek çıkış yoludur. Bu sömürüye ve köleliğe son vermek için işçilerin birleşerek mücadeleye atılmaktan başka çareleri yoktur.

Kayseri İşçi Bülteni

İşçilerden mektup var...

Ben de işsizler ordusuna katıldım!

Ustabaşı; "Gel kardeş bu maaşını, içerde kalan paranı sana vereceğiz" dedi. Çıkışımı elime verdiler. Zira patron öyle istemişti. Tarih 18 Ağustos'tu. Ucuza çalıştırmanın çıkışı da ucuz oldu. Önceleri patronların insan emeğine saygısı olmadığını düşünürdüm. Patronlar sadece emeğimizi değersizleştirmekle yetinmiyorlar, onurumuzu da değersizleştirmek istiyorlar.

Neden işten çıkarıldığımı biliyordum. Sigortasız çalışmaya karşı sesimi yükseltmiştim. Arkadaşlarımla sigortasız çalışmanın yasak olduğunu, sigortasız olunca yaşayabilecekleri sorunları paylaşmıştım. Sigorta yapmayacak, ücretlerimizi ödemeyecek kadar zor durumda olduğunu söyleyen patronun kârına kâr kattığını çok geçmeden öğrendik. Patronlar için en ucuz şey alınterimiz, en kârlı şey de emeğimiz. Her birimiz için yatırmadıkları sigorta paraları, patronların kasasını doldurur.

Öyle anlaşılıyor ki bu düzen; yoksul acından ölsün ama zengin tokluğundan bile rahatsız olmasın düzeni... Bu düzen gücünü örgütlülüğünden alıyor. Patronlar bunun için sömürü düzeni devam etsin diye her alanda örgütleniyorlar. Biz işçilerin yaşadığı sorunların nedeni ise örgütsüz olmamızdan kaynaklanıyor.

İşten atıldım diye boynumu büküp oturmayacağım. Hakkımı aramaya devam edeceğim. Haklarımı almak için dava açacağım. Hiç durmadan hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için anlayışı ile mücadele içinde yer almaya devam edeceğim. Bunu söyleyebilsek, ateş düştüğü yeri yakmasa, işten çıkarmalara karşı topyekûn mücadele etsek, patronlar bizleri kolayından işten atamazlar. Bültenimiz aracılığı ile sınıf kardeşlerime ulaşmaya devam edeceğim. Gelecek nasırlı ellerimizdedir.

İşten atılmış bir işçi

Dayatmalara boyun eğmeyelim!

Merhaba,

Aşçılık sektörü o kadar geniştir ki kapısının önünden bile geçemediğiniz, bilmem kaç yıldızlı restoranında yemek yaparken buluverirsiniz kendinizi. Daha önce adını bile duymadığınız yemekleri yapmaya başlarsınız. Beş yıldızlı otellerde kalacak paranız varsa, otelin açık büfesinden her şeyi yiyebilirsiniz. Oysa ne büyük mutluluktur insanları karnını doyurabilmek. Kaynakların eşitçe paylaşıldığı bir dünyada yaşayabilmek.

Aşçılık çalışma saati uzun, tatil ve izni olmayan mesleklerden biridir. Kısacası organize sanayi bölgelerinde çalışan işçi kardeşlerimizden durumumuz farklı değildir. Yoğun bir emek sömürüsü altında çalıştırılıp emeğimizin hakkını hiçbir zaman alamayız. Farklı işyerlerinde az sayıda çalıştırıldığımız için birliktelik duygusundan önemli oranda yoksunuzdur. Bu nedenle çoğumuz gücümüzün farkında değilizdir. 12 saatten fazla çalıştığımız halde mesai ücreti alamayız. Çoğumuzun sigortası yoktur.

Biz dayatmalara boyun eğdikçe bu devran böyle dönmeye devam eder. Tüm bu sorunların çözümü bulunduğumuz her iş yerinde örgütlü hareket etmekten geçiyor. Bakın Kayseri İşçi Bülteni sayesinde yüzlerce işçi ile yaşadığım sorunları paylaşma fırsatı yakaladım. Kayseri İşçi Bülteni bizim için önemli bir imkandır. Bültenimize sahip çıkalım.

Sınıf bilinçli bir aşçı

Köle değil işçiyiz
Örgütlüysek Güçlüyüz

Bültenimize güç katalım...

Merhaba işçi arkadaşlar;

Ben gıda sektöründe çalışan bir işçiyim. Asgari ücret karşılığında tam 12 saat çalışıyorum. Benzer sorunların birçok işyerinde yaşandığını da biliyorum. Bizleri köle niyetine çalıştırdıkları yetmezmiş gibi, sağlığımızı hiçe sayıyorlar, bizleri yavaş yavaş öldürüyorlar. Bunlar işçi kanıyla beslenen vampirler, asalaklar.

Sırf kâr hırsı için patron sağlığımızı tehdit eden işlere devam ediyor. Askeriyeden, hastanelerden kızartma için kullanılan yağları toplayıp işyerine getirip bizim yediğimiz yemeklerde kullanıyorlar. Sağlığımızla oynuyorlar. Ben ve arkadaşlarım yemekte kullanılan yağ nedeniyle rahatsızlandık. Bu yağlar kanser üretiyor. Köle gibi çalıştırdıkları yetmiyormuş gibi bir de bizi yavaş yavaş öldürüyorlar.

Altı aylık sözleşme karşılığında çalışıyoruz. Sözleşmenin süresi biteli iki ay oldu. Zam almamız sözleşmemizin yenilenmesine bağlı. Patron kriz bahanesiyle sözleşme yapmaya yanaşmıyor. Biz yan yana gelmediğimiz sürece patron pervasızlığını sürdürecek. Aynı işi yapan, benzer problemleri yaşayan 40 işçiyiz. Ama bir araya gelip haklarımız için patronun karşısına dikilemiyoruz. İşimizi kaybederiz diye korkuyoruz. Patron işten çıkarmakla tehdit edince susuyoruz. Ama ben korkunun ecele faydası olmayacağını anlatmaya devam edeceğim. İşçilerin insan olduklarını, makine olmadıklarını anlamalarını sağlayana kadar gerçekleri konuşmaya devam edeceğim.

Bu asalak patronlara dur demek, saltanatlarını yıkmak için örgütlenmekten başka bir çıkış yolumuz yok. Çalışan, üreten bizsek neden yöneten biz olmayalım.

Artık bizim de gözümüz, kulağımız, dilimiz olan bir kürsümüz var. Kayseri İşçi Bülteni bizim için çok büyük bir şans. Biz işçilerin sesi olan Kayseri İşçi Bülteni'ne destek verelim. Bültenimizi daha fazla işçiye ulaştırmak için çabalarımızı artıralım.

Bir gıda işçisi

Ezilmek kaderimiz değildir!

Sircnin 5 dakika erken çalmasıyla işbaşı yaptık. Her zaman olduğu gibi kapıları yıkamaya başladım. Kısa bir süre sonra başım ağrımaya, ateşim yükselmeye başladı. İzin istedim, vermediler. Bu tutum karşısında boyun eğmedim, beni ezmelerine izin vermedim.

Beni ezmelerine izin vermemem ustabaşının hoşuna gitmedi. Beni işten atmak için bahane aramaya başladı. Önce en büyük kapıları tek başına bana taşıttı. Beni ezmeye çalıştıkça, kendimi daha fazla güçlü hissetmeye başladım. Gücümü onurlu ve örgütlü bir işçi olmaktan alıyordum.

Ustabaşı işten atıldığım sabah kapıları yıkama görevini bana verdi. Yıkama işine başladım. Bu kez kapıları yıkadığım gerekçesiyle beni tokatladı. Bir yandan da yaşımın küçüklüğü ile alay edip, hakaret etmeye devam etti. Ardından beni işten attığını söyleyip gitti. Paramı istedim, vermedi. Cebimde para olmadığı için organize sanayiden yaya olarak şehir merkezine zorunda kaldım.

Bu ülkede emeğin değeri yok. Patronlar, ucuz emek olan, çocuk emeğini kullanıyorlar. Hem de işlerine gelmediği zaman kapının önüne koyuyorlar. Biz işçiler birlikte mücadele etmeyi öğrenemediğimiz sürece ezilmeye devam edeceğiz. Oysa bana yapılan haksızlığa, insanlık dışı uygulamaya diğer işçi arkadaşlar karşı çıksaydı, patron rahat rahat işçi atamayacağını öğrenirdi.

Ben bugün yaşadıklarımı siz işçi arkadaşlarımla paylaşabiliyorsam bunu Kayseri İşçi Bülteni sayesinde yapabiliyorum. Biz işçilerin sesi olan bültenimize, yazarak, dağıtarak, maddi katkıda bulunarak destek vermeliyiz.

Bir işçi

AÇLIK ORDUSU YÜRÜYOR

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeğe doymak için
ete doymak için
kitaba doymak için
hürriyete doymak için.

Yürüyor köprüler geçerek kıldan ince kılıçtan keskin
yürüyor demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkarak
yürüyor ayakları kan içinde.

Açlık ordusu yürüyor
adımları gök gürültüsü
türküleri ateşten
bayrağında umut
umutların umudu bayrağında.

Açlık ordusu yürüyor
şehirleri omuzlarında taşıyıp
daracık sokakları karanlık evleriyle şehirleri
fabrika bacalarını
paydostan sonralarının tükenmez yorgunluğunu taşıyarak.

Açlık ordusu yürüyor
ayı ini köyleri ardınca çekip götürüp
ve topraksızlıktan ölenleri bu koskoca toprakta.

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeksizleri ekmeğe doyurmak için
hürriyetsizleri hürriyete doyurmak için açlık ordusu yürüyor
yürüyor ayakları kan içinde.

Nazım Hikmet Ran

İşçi Bülteni Özel Sayı: 457 * Fiyatı: 25 Kr *Eylül 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92